

Ο Κέβιν Ραντ εξόφλησε τους λογαριασμούς του με την Τζούλια Γκίλαρντ και τώρα μεσουρανά στις δημοσκοπήσεις, το Εργατικό Κόμμα πήρε τα πάνω του και ο Τόνι Αμποι που ήταν σίγουρος πως θα σαρώσει στις εθνικές εκλογές με αντίπαλο την Τζούλια Γκίλαρντ, τώρα θα πρέπει ν' ανησυχεί αν θα είναι αυτός που θα οδηγήσει στις εκλογές, όποτε αποφασίσει ο πρωθυπουργός.

Όμως, όποιος και αν εκλεγεί πρωθυπουργός, μην περιμένετε κοσμογονικές ανατροπές, ούτε καν λογικές μεταρρυθμίσεις για να κλείσει η ψαλίδα του πλούτου ανάμεσα στους έχοντες και κατέχοντες και τους πολίτες που ταλανίζονται από την φτώχεια. Χωρίς αμφιβολία σήμερα ζούμε την εποχή όπου η πολιτική είναι ο συμβιβασμός άπληστων συμφερόντων. Αντί να καταδιώξουν τα άπληστα συμφέροντα, οι πολιτικοί συμβιβάζονται μαζί τους και προκάλεσαν την παγκόσμια οικονομική κρίση. Στην Αυστραλία, ειδικά, υπάρχει ένας ομφάλιος λώρος ανάμεσα σ' Εργατικούς - Λίμπεραλ και τους μεγαλοεπιχειρηματίες, οι οποίοι, είτε με το καρότο της οικονομικής ενίσχυσης κομμάτων και πολιτικών, είτε με το μαστίγιο της ισχύος τους επιβάλλουν τις απαιτήσεις τους στο πολιτικό κατεστημένο και η απληστία κυριαρχεί στην χώρα μας με όλες τις τρομακτικές επιπτώσεις στους λαούς της γης.

Αποψη μου, όσον αφορά στον Κέβιν Ραντ, είναι πως διδάχτηκε από το πάθημά του την προηγούμενη φορά που ήταν πρωθυπουργός και δεν πρόκειται να πλακωθεί με τους μεγαλοεπιχειρηματίες, οι οποίοι θα συνεχίζουν να συγκεντρώνουν μυθικά πλούτη. Ο Κέβιν Ραντ, όμως, αντίθετα από τον Τόνι Αμποι, δεν θα στραγγαλίσει τους φτωχούς, όπως άλλωστε το έχει αποδείξει, όταν μοίρασε χρήματα στους μη έχοντες και έσωσε την Αυστραλία από την παγκόσμια οικονομική κρίση, γι' αυτό πιστεύω πως θα είναι το μικρότερο μεταξύ δύο κακών.

Εξάλλου, ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ανθρώπινης συμπεριφοράς είναι και η απληστία. Η λέξη παράγεται από το στεργτικό «α» και το «πληστός» που σημαίνει πλήρης - γεμάτος. Άπληστος, επομένως, είναι ο πλεονέκτης, ο ακόρεστος, ο ανεκπλήρωτος από την επιθυμία. Κατά τη μυθολογία, η έναρξη της απληστίας εμ-

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Η ΒΑΣΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ Πολιτική: ο συμβιβασμός άπληστων συμφερόντων

Ο ΚΕΒΙΝ ΡΑΝΤ ΘΑ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΚΑΚΩΝ

φανίζεται με τα παιδιά του βγαλμένου από τη θάλασσα Πρωτέα. Ο Πρωτέας, που θεωρείτο μονογενής και περιγράφεται με φύκια και ανάμεσα σε φώκιες, ανάλογα με τις επιθυμίες του γινόταν τα πάντα. Απέκτησε με κάποιες ασαφείς νύμφες και θεές, διάφορα παιδιά. Δυο του γιοί, ο Πολύγονος και ο Τηλέγονος ήταν άπληστοι, καταλήγοντας τελικά ληστές, τους οποίους σκότωσε ο Ηρακλής. Και ο Πρωτέας το αποδέχτηκε αυτό, φθάνοντας στο σημείο να αποκαθάρει εκ του φόνου το φονιά τους. Ο μύθος αυτός δείχνει μέσα από μια βιολογική θα τη χαρακτηρίζαμε σκοπιά, την έναρξη και την αντιμετώπιση του πρώτου φαινομένου της απληστίας.

Πριν πολλά, πάρα πολλά χρόνια, σε μέρα νηστείας η μητέρα μου έφερε στο τραπέζι μετά το φαγητό ένα κομμάτι χαλβά και ο πατέρας μου ανέλαβε να το μοιράσει. «Σαν Θεός να το μοιράσω, ή σαν άνθρωπος;» ρώτησε εμάς τα πιτσιρικά που με μια φωνή είπαμε «σαν Θεός» για να το μοιράσει σε ίσα κομμάτια. Όμως εκείνος πήρε ένα μεγάλο κομμάτι, έδωσε ένα μικρότερο στη μητέρα μου και τρία μικρά κομμάτια στα παιδιά που επαναστατήσαμε, αλλά πήραμε το πρώτο μάθημα για την ανθρώπινη αδικία από τον σοφό πατέρα, αφού ο Θεός δεν είχε να κάνει τίποτε με τη μοιρασιά του χαλβά.

Το εθνικό εισόδημα και ο εθνικός πλούτος είναι σαν ένα μεγάλο κομμάτι χαλβά που δεν είναι δυνατόν να μοι-

ραστεί εξ ίσου όταν εκείνοι που έχουν το μαχαίρι παίρνουν το μεγαλύτερο κομμάτι και φυσικά όσο πιο μεγάλο κομμάτι παίρνουν οι λίγοι, τόσο μικρότερο περισσεύει για τους πολλούς.

«Τρεις δυνάμεις κινούν τον κόσμο», είπε κάποτε ο Αϊνστάιν. «Η ανοησία, ο φόβος και η απληστία». Δεν χρειάζεται φιλοσοφία για να το εξακριβώσουμε στην εποχή μας, όπου πέντε-δέκα άνθρωποι εκμεταλλεύονται τον φυσικό πλούτο της Αυστραλίας που δεν τους ανήκει και τα ολιγοπώλια που μάς παίρνουν κυριολεκτικά από την τσέπη όσα τους λείπουν επειδή δεν μπορεί να τους ελέγξει κανείς.

Μπορεί να ελέγξει η κυβέρνηση πόσο μάς χρεώνουν για την βενζίνη οι πετρελαιϊκές εταιρείες; Οχι, βέβαια. Μπορεί να ελέγξει η κυβέρνηση πόσα πληρώνουν στους αγρότες για τα προϊόντα τους τα σουπερμάρκετ; Οχι, βέβαια. Ακόμη και οι συντηρητικότετοι φαρμακόδοχοι έχουν εξαγριωθεί για τα ψίχουλα που εισπράτουν για τους καρπούς των κόπων τους. Μπορεί η κυβέρνηση να υποχρεώσει τις τράπεζες να χρεώνουν στους πελάτες τους τα επίσημα επιτόκια της Αποθεματικής Τράπεζας; Οχι βέβαια. Ακόμη και αργυρώνητοι κονδυλοφόροι κατακρίνουν την απληστία των τραπεζών. Θα μπορούσα να αναφέρω και τις φαρμακευτικές εταιρείες, τις ασφαλιστικές εταιρείες και πολλές άλλες, αν μου το επέτρεπε ο χρόνος, αλλά θα σάς υπενθυμίσω ότι για να αυξηθεί ο βασικός

μισθός στην Αυστραλία που είναι περίπου \$600 την εβδομάδα, οι εργαζόμενοι πρέπει ν' αποταθούν σε ειδική επιτροπή της Fairwork Australia, όπου το Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο θα χύσει ποταμούς δακρύων εκ μέρους των μονοπωλίων για τα δεινά που θα υποστούν αυτοί και το έθνος αν δοθεί αύξηση στους φτωχούς εργαζόμενους. Οι συνταξιούχοι είναι σε χειρότερη μοίρα αφού δεν μπορούν να πάνε πουθενά για να βρουν το δίκιο τους και προσδοκούν έναν Κέβιν Ραντ για να τους αυξήσει την σύνταξη ή να τους δώσει ένα δώρο.

Οι τράπεζες παρουσιάζουν κέρδη γύρω στα 25 δις δολάρια κάθε χρόνο και σάς ερωτώ τί παράγουν οι τράπεζες για να δικαιούνται τέτοια μυθώδη κέρδη; Ούτε μια καρφίτσα δεν κατασκευάζουν, ούτε μια υπηρεσία δεν προσφέρουν στο έθνος, απλά παίρνουν τα χρήματά μου και τα δικά σας χωρίς να πληρώσουν τόκο, ή έστω με μικρό επιτόκιο και τα δανείζουν σε άλλους που τα χρειάζονται με επιτόκιο από 7,5% μέχρι και 25% για πιστωτικές κάρτες. Και όμως οι τράπεζες είναι ιερά τέρατα που δεν μπορεί ν' αγγίξει κανείς επειδή είναι ιδιωτικές εταιρείες σε μια υποτιθέμενη ελεύθερη αγορά. Ακόμη και όταν κατέστρεψαν την Αμερική και την παγκόσμια οικονομία, η αμερικανική κυβέρνηση έσπευσε να τις αναστηλώσει με εκατοντάδες δισεκατομμύρια δολάρια των φορολογουμένων, ενώ το ίδιο κάνει η Ελλάδα και στην Αυστραλία τις έχει εγγυηθεί το έθνος.

Την ίδια ώρα που οι πλουσιότεροι άνθρωποι της Αυστραλίας διαμαρτύρονται κραυγαλέα επειδή θα πρέπει να πληρώσουν ενοίκιο για την γη που χρησιμοποιούν για να θησαυρίζουν, ο οικογενειάρχης εργαζόμενος πληρώνει μέχρι και το 60% του εισοδήματός του για ενοίκιο που δεν του αποδίδει ούτε ένα σεντ κέρδος.

Δυστυχώς, ζούμε στην εποχή της απληστίας και αιτία είναι οι κροίσοι της κοινωνίας μας, οι τράπεζες και οι πετρελαιϊκές εταιρείες που χρησιμοποιούν τον πλούτο τους σαν όπλο καταστολής κάθε αντίδρασης συντριβώντας εκλεγμένους πρωθυπουργούς, όπως έκαναν τον Κέβιν Ραντ. Δυστυχώς, έχουν τον χαλβά και το μαχαίρι κι εμείς ας πορευτούμε με τα ψίχουλα που τους περισσεύουν.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ελαβα το έντυπο που εκδίδει η Κοινότητα «Ορίζοντες» και με έκπληξη είδα συνέντευξη τριών σελίδων του γραμματέα της ΚΕ του ΚΚΕ, Δ. Κουτσούμπα. Πότε, όμως, οι «Ορίζοντες», δημοσίευσαν συνέντευξη γραμματέα του Πασόκ, της Ν.Δ. ή άλλου κόμματος; Διερρωτώ, λοιπόν, τί δουλειά έχουν οι απόψεις του συντρόφου Κουτσούμπα μέσα σε ένα Κοινοτικό έντυπο; Από ό,τι γνωρίζω επίσημος εκφραστής του ΚΚΕ δεν είναι η Κοινότητα, αλλά ο «Ατλας», αλλά όπως φαίνεται κάποιοι κομμουνιστές του Σίδνεϊ προσπαθούν να πείσουν το Κόμμα τους ότι είναι πιο καλοί κουκουέδες από τους άλλους.

Να προσθέσω ακόμα πως όταν ήρθε στο Σίδνεϊ στέλεχος του ΚΚΕ από την Αθήνα, είχε αρνηθεί να συναντηθεί με τους ηγέτες του ιστορικού φορέα μας, ή έστω να επισκεφθεί την Κοινοτική Λέσχη και αν δεν κάνω λάθος τιμώρησε συντρόφους του που υποστήριξαν τη συμπίληση της Κοινότητας με την Αρχιεπισκοπή.

Δεν αμφισβητώ ούτε προς στιγμήν τις μεγάλες υπηρεσίες των αριστερών στην Κοινότητα, στην οποία πολλοί αφιέρωσαν ένα μεγάλο μέρος της ζωής τους, αλλά

η Κοινότητα είναι ένας λαϊκός φορέας όπου συγκατοικούν όλα τα κόμματα και έτσι πρέπει να παραμείνει. Θα προσθέσω και ας διαφωνήσει άλλη μια φορά μαζί μου ο υπεύθυνος έκδοσης των «Ορίζοντων», ότι αυτός ο διασμός ανάμεσα στους κομμουνιστές του Σίδνεϊ αναπόφευκτα έχει δυσάρεστες επιπτώσεις στη λειτουργία της Κοινότητας, με τους αποκλεισμούς κυρίως ταλαντούχων νεαρών, ενώ στην Κοινότητα δεν πρέπει να περισσεύει κανένας.

Οι κομμουνιστές θα πρέπει να συμφιλωθούν επιτέλους και αν αυτό δεν είναι εφικτό, τότε ν' αφήνουν τις διαφωνίες τους στην είσοδο της Κοινοτικής Λέσχης. Το είχα γράψει αυτό κάποτε στους «Ορίζοντες» και «δημοκρατικότερα» μου έκαναν λογοκρισία με αποτέλεσμα να σταματήσω τη συνεργασία μας, επειδή ξέρετε πολύ καλά πόσο υπολογίζω εγώ τις λογοκρισίες και τους λογοκριτές...

ΠΟΙΗΣΗ

«Μας έλεγαν θα νικήσετε όταν υποταχθείτε. Υποταχθήκαμε και βρήκαμε την στάχτη. Μας έλεγαν θα νικήσετε όταν αγαπήσετε.

Αγαπήσαμε και βρήκαμε την στάχτη.

Μας έλεγαν θα νικήσετε όταν εγκαταλείψετε τη ζωή σας.

Εγκαταλείψαμε και βρήκαμε την στάχτη.

Μένει να ξαναβρούμε τη ζωή μας.

Τώρα που δεν έχουμε πια τίποτα»

(Γιώργος Σεφέρης, «Σκουριά και Αρμύρα», 1989)

ΚΑΛΟΟ!

Κάποτε κάλεσαν σε έκθεση ζωγραφικής τον Γεώργιο Παπανδρέου που στάθηκε μπροστά σ' έναν πίνακα με δύο γυναίκες σφιχταγκαλιασμένες. Ο ζωγράφος έτρεξε να εξηγήσει στον γέρο της Δημοκρατίας ότι επρόκειτο για την Ευεργεσία και την Ευγνωμοσύνη. Το κατάλαβα είπε ο Παπανδρέου και σε συχαίρω. Όμως πώς τις συνέλαβες αγκαλιασμένες, αφού οι καπνένες σπάνια συναντιούνται;

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ:

Αν οι γυναίκες είναι τόσο τέλειες και μπορούν να κάνουν πολλές δουλειές ταυτόχρονα, γιατί δεν μπορούν να κάνουν έρωτα όταν έχουν πονοκέφαλο;